

ПРОТОКОЛ № 7
засідання циклової комісії професійної та практичної підготовки
(спеціальність «Дошкільна освіта»)

від 24 березня 2024 року

Присутні – 17 ос.
Відсутні – 0 ос.

Порядок денний:

1. Проведення комплексних контрольних робіт (зрізів залишкових знань) студентів з навчальних дисциплін.
2. Організація поточного та рубіжного контролю знань, умінь та навичок студентів з дисциплін циклової комісії.
3. Психолого-педагогічний аналіз навчальної діяльності студентів, які не встигають, незадовільно вчаться.
4. Про стан навчально-методичного забезпечення викладання навчальних дисциплін впродовж другого семестру.
5. Про організацію методичної роботи з молодими викладачами щодо організації освітнього процесу.
6. Про внесення даних щодо організації заходів у «Календар подій».
7. Про методи стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів освіти. (Додаток 7.1).
8. Про виконання рішень педагогічної ради (від 23.02.2024 р.)
  - 8.1. Про організацію взаємного відвідування навчальних занять та надання методичної допомоги
  - 8.2. Про впорядкування, оновлення та наповнення персональних сторінок викладачів, котрі забезпечують провадження освітнього процесу.
  - 8.3. Про оновлення навчально-методичних матеріалів з дисциплін у відповідності до стандартів, сучасних вимог та новацій.

1. СЛУХАЛИ:

Сидорук О. М., завідувача дошкільним відділенням, про потребу проведення зрізів залишкових знань з дисциплін циклової комісії. Оксана Миколаївна познайомила присутніх з графіком.

УХВАЛИЛИ: графік проведення зрізів залишкових знань студентів до виконання.

2. СЛУХАЛИ: Селепій О.Д., яка звернула увагу на необхідність застосування в навчальному процесі тестових форм контролю, посилення роботи зі студентами, які мають невисокі показники у навчанні.

УХВАЛИЛИ: продовжити розробку тестових завдань з метою використання їх для контролю знань студентів за допомогою комп'ютерних технологій.

3. СЛУХАЛИ: Сидорук О. М., завідувача відділенням дошкільної освіти, яка виступала з інформацією щодо студентів, які мають низькі показники успішності у навчанні.

УХВАЛИЛИ: провести індивідуальні бесіди з цими студентами.

4. СЛУХАЛИ: про стан навчально-методичного забезпечення викладання навчальних дисциплін протягом другого семестру.

УХВАЛИЛИ: затвердити комплексні контрольні роботи із навчальних дисциплін циклової комісії.

5. СЛУХАЛИ: про організацію методичної роботи з молодими викладачами щодо організації освітнього процесу.

ВИСТУПИЛИ: методист коледжу ознайомила викладачів із роботою Школи молодого викладача коледжу «Пошук» та повідомила про основні педагогічні техніки, які допомагають у роботі викладача-початківця.

УХВАЛИЛИ: схвалити роботу Школи молодого викладача коледжу «Пошук» та використовувати запропоновані техніки у своїй роботі.

6. СЛУХАЛИ: про внесення даних щодо організації заходів у «Календар подій».

ВИСТУПИЛИ: голова циклової комісії Селепій О.Д. з питанням щодо внесення даних щодо організації заходів у «Календар подій».

7. СЛУХАЛИ:

Салигу І.М. – викладача циклової комісії. Педагог зацентрувала увагу присутніх на питанні використання методів стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів освіти. Доведено до відома класифікацію методів формування пізнавальних інтересів здобувачів освіти, чинниками розвитку особистості, ефективність ситуацій успіху, наголошено на значимості та функціях дискусій, наголошено на порадах викладачу для підвищення ефективності роботи в групі (*Додаток 7.1.*).

УХВАЛИЛИ: прийняти інформацію до відома, використовувати різні методи та методики формування навчально-пізнавальної діяльності студентів, сприяти формуванню пізнавальних інтересів здобувачів освіти в різних виробничих та повсякденних умовах.

8. Про виконання рішень педагогічної ради (від 23.02.2024 р.)

8.1. СЛУХАЛИ: Про організацію взаємного відвідування навчальних занять та надання методичної допомоги.

8.2. СЛУХАЛИ: Про впорядкування, оновлення та наповнення персональних сторінок викладачів, котрі забезпечують провадження освітнього процесу.

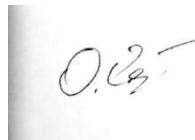
8.3. СЛУХАЛИ: Про оновлення навчально-методичних матеріалів з дисциплін у відповідності до стандартів, сучасних вимог та новацій.

УХВАЛИЛИ:

Вести активну роботу щодо підготовки процесу акредитації спеціальностей.

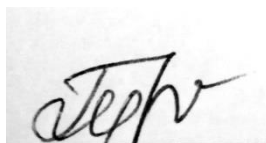
Викладачам коледжу забезпечити органічне поєднання в освітньому процесі теоретичного та практичного навчання, дослідницької та інноваційної діяльності. Створити необхідні умови для реалізації учасниками освітнього процесу їхніх здібностей і талантів, збереження здоров'я та безпеки учасників освітнього процесу в умовах воєнного стану

Голова циклової комісії

Оксана СЕЛЕПІЙ

Секретар циклової комісії

Тетяна КЛУБОЧКІНА

Методи стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів освіти

До цієї групи належать методи, спрямовані на формування позитивних мотивів студентів, що стимулюють пізнавальну активність і сприяють збагаченню здобувачів освіти навчальною інформацією. Їх поділяють на дві групи.

1. Методи формування пізнавальних інтересів здобувачів освіти. Вони викликають позитивні дії та настрої — образність, цікавість, здивування, моральні переживання.

Пізнавальний інтерес на початковій стадії формується під впливом емоційних чинників. Для створення емоційної ситуації важливими є вдало дібрані приклади з літератури, художніх фільмів, особистих переживань вчителя. Яскравість розповіді, високий пафос збуджують зацікавленість здобувачів освіти, як до окремих питань теми, так і до матеріалу загалом. Найпоширенішими серед методів даної групи є:

Метод створення ситуації новизни навчального матеріалу. Передбачає окреслення нових знань у процесі викладання, створення атмосфери морального задоволення від інтелектуальної праці. Відчуття збагачення знаннями спонукає здобувачів освіти до самовдосконалення.

Метод опори на життєвий досвід здобувачів освіти. Полягає у використанні вчителем у навчальному процесі життєвого досвіду здобувачів освіти (фактів, явищ, які вони спостерігали в житті, навколишньому середовищі або в яких самі брали участь) як опори при вивченні нового матеріалу. Це викликає в здобувачів освіти інтерес, бажання пізнати сутність спостережуваних явищ.

Метод пізнавальних ігор. Сприяє створенню емоційно-піднесеної атмосфери, засвоєнню матеріалу за допомогою емоційно насиченої форми його відтворення. Пізнавальні ігри (ділові, рольові, ситуативні) моделюють життєві ситуації, стосунки людей, взаємодію речей, явищ. Вони можуть бути основною або допоміжною формою навчального процесу. Розвиваючий ефект досягається за рахунок імпровізації, природного вияву вільних творчих сил здобувачів освіти. У виховному значенні гра допомагає учням подолати невпевненість, сприяє самоствердженню, найповнішому виявленню своїх сил і можливостей.

Метод створення відчуття успіху в навчанні. Постійне відчуття учнем успіху в навчанні зміцнює впевненість у власних силах, пробуджує почуття гідності, бажання вчитися.

Діяльність дитини є чинником розвитку її особистості. Здійснюючи фізичні, інтелектуальні, духовні зусилля, вона вправляється в різних видах діяльності, розвиває здібності, набуває досвіду і навичок. Проте чинником розвитку особистості стає не стільки здійснення трудових операцій, скільки одержуваний результат, пережитий як досягнення, успіх. Саме усвідомлення

особистих індивідуальних досягнень, оцінюване вчителем як удача, перемога над собою, є стимулами його подальшого розвитку в цьому напрямі.

Радість, її чекання повинні приймати життя дитини. Особлива роль в індивідуальній особистісній підтримці приділяється створенню ситуацій успіху. Успіх передбачає не стільки удачу або щасливий випадок, скільки результативність у досягненні наміченого, а також пов'язане з ним суспільне визнання отриманого результату. Переживання, що супроводжують досягнення успіху, стимулюють не тільки самопочуття і задоволення собою, а впливають на подальший розвиток, визначають його темпи, спрямованість, соціальну активність особистості.

Без відчуття успіху в здобувачів освіти пропадає інтерес до навчального закладу і навчальних занять, але досягненню успіху в різноманітних видах діяльності заважають обставини, з-поміж яких виділяють помилки знань, умінь, життєвого досвіду, психологічні і фізіологічні особливості розвитку, слабку саморегуляцію й ін. Педагогічно виправдане створення для здобувачів освіти ситуації успіху передбачає використання спеціальних прийомів індивідуально-особистісної підтримки. У їх різноманітті найпоширенішими є:

1. Еврика. Передбачає створення умов, за яких учень, виконуючи навчальне завдання, несподівано для себе доходить висновку, який розкриває раніше йому невідомі можливості. Отриманий результат повинен бути новий, цікавий, оригінальний, відкривати нові перспективи пізнання. Завдання вчителя помітити це глибинне особистісне «відкриття», підтримати учня і поставити перед ним нові завдання, надихнути на їх вирішення.

2. Навмисна помилка, або «Допоможи мені». Передбачає використання вчителем навмисно зроблених помилок з метою привернути увагу здобувачів освіти, звернення до них за допомогою, що пробуджує почуття гідності (знайшов помилку вчителя), стимулює бажання вчитися.

Диспут (від лат. *disputo* — досліджую, сперечаюсь) — публічна суперечка на наукову чи суспільно важливу тему та навчальна дискусія (від лат. *discussio* — розгляд, дослідження) — суперечка, обговорення певного питання. Базується на обміні думками між учнями, вчителями й учнями, що вчить їх мислити самостійно, сприяє розвитку аналітичних навичок.

Навчає мислити самостійно, розвиває здатність до виваженої аргументації та поважання думки інших. Розрізняють види дискусій:

— дискусія, що виникає під час вирішення певної проблеми класом або групою здобувачів освіти;

— дискусія, скерована на формування моральних та ідейних переконань;

— дискусія, метою якої є обґрунтування наукових положень, що вимагають попередньої підготовки здобувачів освіти за першоджерелами.

Дискусії завжди передують коротке вступне слово вчителя або учня (керівника дискусії).

Для того, щоб дискусія забезпечила очікувані результати, необхідно дотримуватися таких основних вимог:

— всі учасники дискусії мають бути підготовленими до неї;

— кожен її учасник повинен мати чіткі тези своєї пропозиції, точну постановку задач, а не реферат, читання якого — марна трата часу;

— можна практикувати «розминку» з метою залучення до дискусії всіх здобувачів освіти;

— дискусія має бути спрямована на з'ясування проблеми, а не на «змагання» її учасників;

— протилежні точки зору не повинні нівелюватися (саме їх наявність просуває дискусію уперед);

— дискусійні зауваження мають бути зрозумілими;

— якщо дискусія видалася жвавою, керівникові слід утримуватися від власного виступу.

Бажано щоб всі учасники дискусії (найдоцільніше — 10—15 здобувачів освіти) були почергово її керівниками, які традиційно готуються до дискусії ґрунтовніше, ніж інші.

Серед різноманітних форм дискусій найпоширенішими є:

— «круглий стіл» — бесіда, в якій беруть участь 5—6 здобувачів освіти, котрі обмінюються думками як між собою, так і з аудиторією (рештою класу);

— засідання експертної групи («панельна дискусія»), в якій беруть участь 4—6 здобувачів освіти разом з обраним головою; спочатку група обговорює певну проблему, потім пропонує свою позицію всьому класу у формі повідомлення або доповіді;

— форум — обговорення, в якому експертна група обмінюється думками з аудиторією (класом);

— симпозіум — обговорення, у процесі якого учасники виступають з повідомленнями, представляючи власну позицію, відповідають на запитання класу;

— дебати — обговорення, побудоване на основі заздалегідь запланованих виступів учасників, які представляють дві команди-суперниці; після виступів команди відповідають на запитання, вислуховують спростування своїх аргументів тощо;

— судове засідання — обговорення, що імітує судовий розгляд справи.

Диспути й дискусії створюють оптимальні умови для збагачення здобувачів освіти навчальною інформацією, у запобіганні можливих помилкових тлумачень, вчать аргументувати, доводити, обстоювати власну думку, критично ставитись до чужих і власних суджень, сприяють створенню атмосфери доброзичливості, поваги до думок інших.

Метод стимулювання обов'язку і відповідальності в навчанні. Передбачає показ учням суспільної та особистої значущості учіння; висунення вимог, дотримання яких означає виконання ними свого обов'язку; привчання їх до виконання вимог; заохочення до сумлінного виконання обов'язків; оперативний контроль за виконанням вимог і в разі потреби — вказівки на недоліки та зауваження.

Поради викладачу

1. Плануючи свою роботу, викладач повинен опиратися на такі основні моменти, як пробудження у студентів творчого ставлення до дисципліни, використання активних форм і методів навчання, які мають значні переваги, а саме:

- Відкидають одноманітність;
- Посилюють інтерес до дисципліни і навчання;
- Розвивають творче продуктивне мислення;
- Вчать культурі спілкування;
- Поліпшують особисті відносини;
- Реалізують єдність навчання, виховання і розвитку студентів.

2. Добираючи методи навчання, що мають забезпечити реалізацію цілей освіти, слід надавати перевагу методам самостійного здобуття знань, методам, що спрямовані на реалізацію принципу активності навчання.

3. У зв'язку з тим, що збільшився об'єм навчального матеріалу, відведеного на самостійну роботу студентів, потрібно знайти таку організацію, яка б забезпечила б не тільки засвоєння навчального матеріалу всіма студентами на занятті, але їх самостійну пошукову діяльність. Що сприяє розумовому розвитку.

4. Сучасний викладач повинен виступати в ролі організатора пізнавальної діяльності студентів, вміти створювати ділову, творчу атмосферу, вести діалог, дискусію.

5. Якщо виклад матеріалу в підручниках залишається найчастіше інформаційним (відсутні завдання для творчої діяльності студентів як під час вивчення нового матеріалу, так і під час застосування отриманих знань і вмінь) є необхідність сформулювати мотиви навчального заохочення до пізнавальної діяльності, підвищення їх емоційного настрою і забезпечення єдності навчання, виховання, розвитку творчих здібностей студентів.